

Algorytmy równoległe

Równoległe rozwiązane iteracyjne równania Laplace’a przy pomocy MPI

Oscar Teeninga

Wyniki czasowe

S	P	Czas [s]	P	E
56	1	0,557267	1,00	1,00
56	2	0,282835	1,97	0,99
56	3	0,184304	3,02	1,01
56	4	0,144745	3,85	0,96
56	5	0,115554	4,82	0,96
56	6	0,099753	5,59	0,93
56	7	0,095302	5,85	0,84
56	8	0,085508	6,52	0,81
112	1	2,206515	1,00	1,00
112	2	1,145891	1,93	0,96
112	3	0,806341	2,74	0,91
112	4	0,600359	3,68	0,92
112	5	0,511358	4,32	0,86
112	6	0,442882	4,98	0,83
112	7	0,430616	5,12	0,73
112	8	0,383425	5,75	0,72
168	1	4,91636	1,00	1,00
168	2	2,49422	1,97	0,99
168	3	1,88061	2,61	0,87
168	4	1,46345	3,36	0,84
168	5	1,12505	4,37	0,87
168	6	1,03001	4,77	0,80
168	7	0,91085	5,40	0,77
168	8	0,85330	5,76	0,72
224	1	9,07588	1,00	1,00
224	2	4,45207	2,04	1,02
224	3	2,95591	3,07	1,02
224	4	2,41401	3,76	0,94
224	5	2,06465	4,40	0,88
224	6	1,83650	4,94	0,82
224	7	1,75302	5,18	0,74
224	8	1,70635	5,32	0,66
280	1	13,98542	1,00	1,00
280	2	7,02880	1,99	0,99
280	3	4,97012	2,81	0,94
280	4	4,08135	3,43	0,86
280	5	3,56007	3,93	0,79
280	6	3,29856	4,24	0,71
280	7	3,09588	4,52	0,65
280	8	2,91356	4,80	0,60

Implementacja

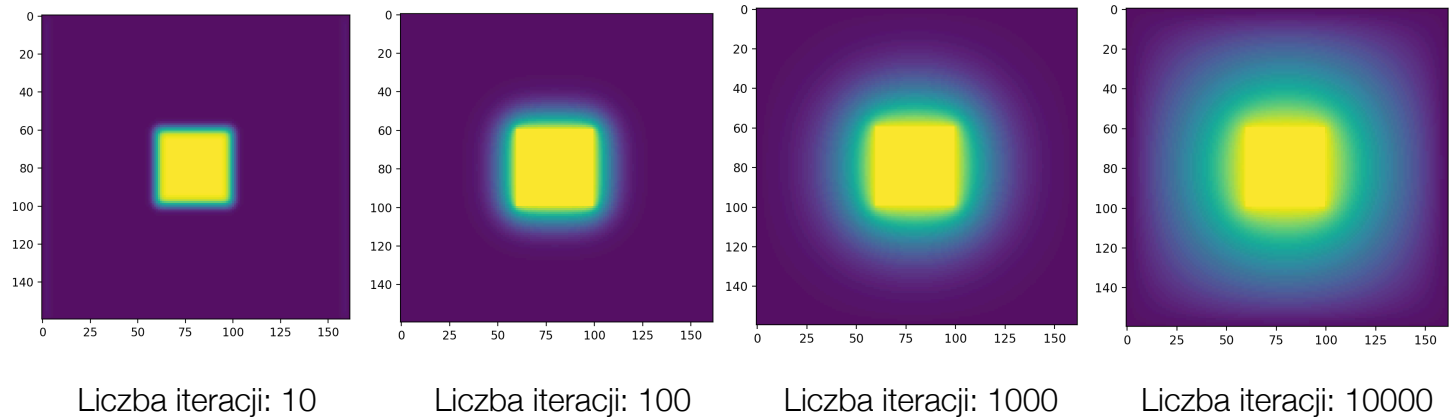
Pomimo wcześniejszej chęci wykonania obliczeń na GPU, zdecydowałem się na wykorzystanie CPU oraz biblioteki MPI. Implementacja w Python 3.9 przy pomocy mpi4py.

Algorytm

1. Podziel zadanie (macierz NxN) na P równych części, gdzie N - bok kwadratu, P - liczba procesorów.
 2. Każdy procesor jest odpowiedzialny za swoją część.
 3. Każdy procesor wysyła swoją części do sąsiadów.
 4. Każdy procesor po skompletowaniu wszystkich potrzebnych danych, wykonuje obliczenie.
 5. Powtarzaj 2-5 dopóki liczba iteracji nie osiągnie I - liczby iteracji.
 6. Połącz części w jedną macierz (na pierwszym procesorze)
- Newralgicznym miejscem jest wysyłka swoich części do sąsiadów. Pierwszy i ostatni procesor wysyła tylko jednemu procesorowi swoją część, natomiast środkowe do obu sąsiadów. Obliczenia są wykonywane na kopii części, a po obliczeniach wartości są przepisywane do bazowej macierzy. Nie ma potrzeby tworzenia bariery pod koniec iteracji, ponieważ jeżeli jakiś procesor wykona obliczenia szybciej - i tak będzie musiał oczekiwać na otrzymanie części od sąsiada.

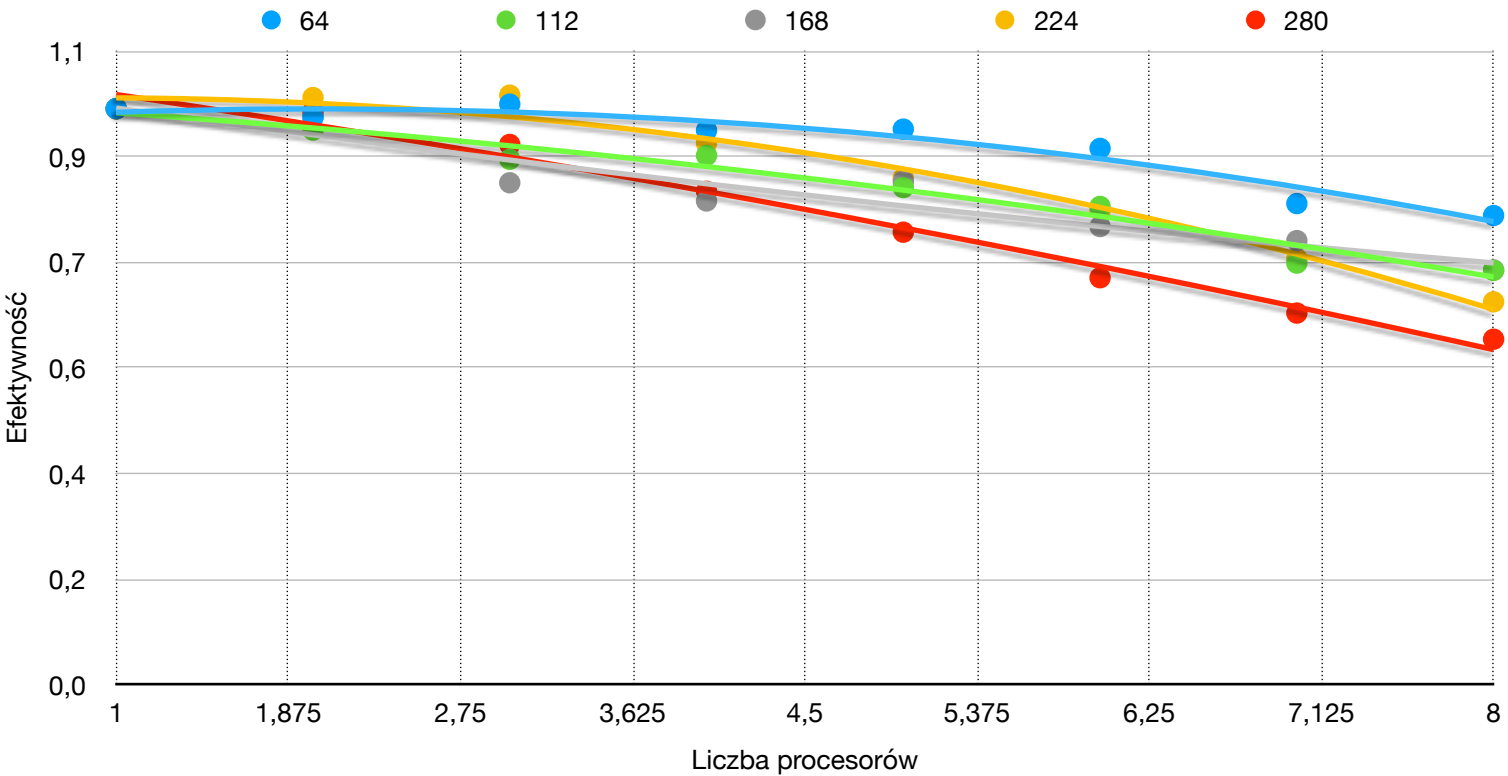
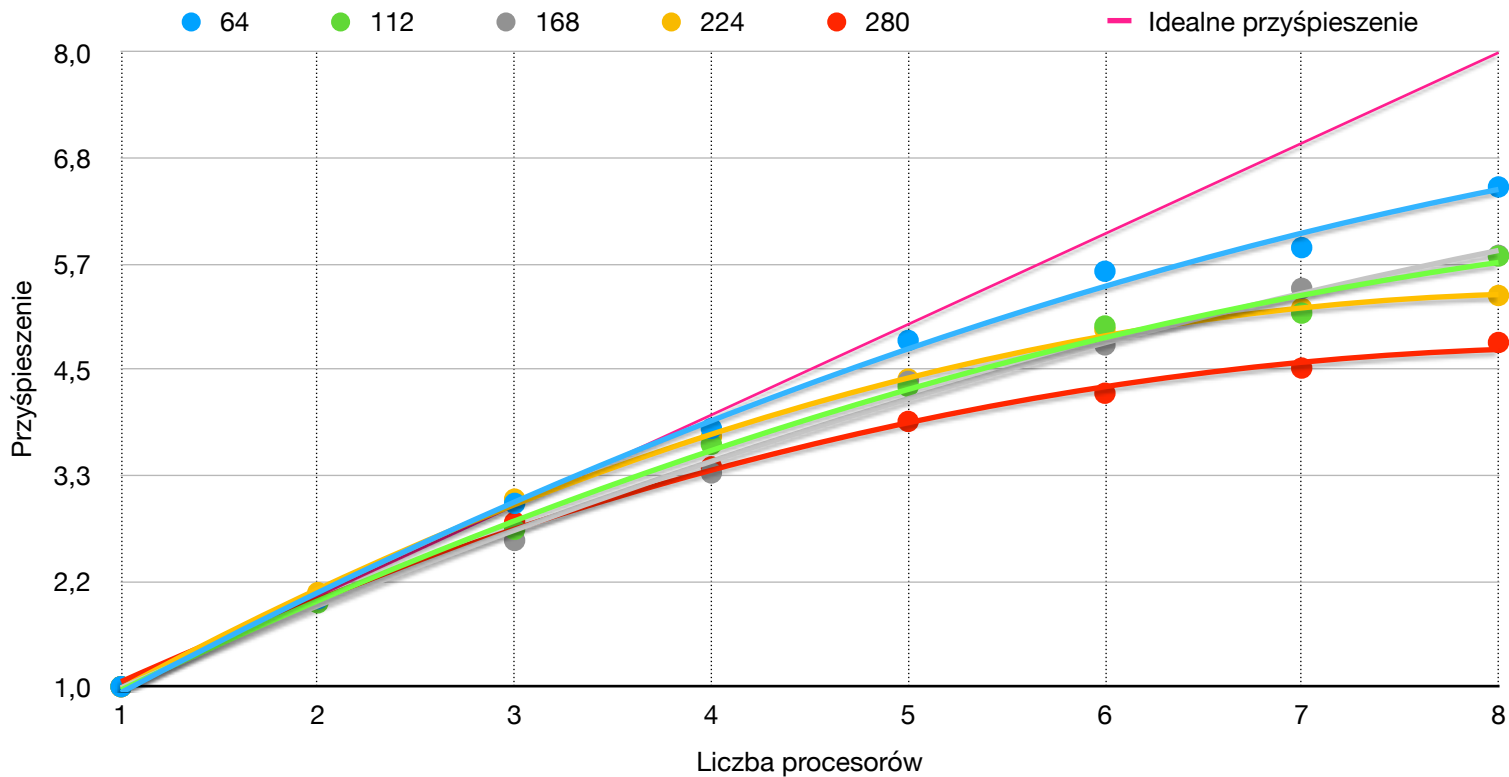
Sprzęt testowy, metodologia, parametry

Do testów posłużył mi prywatny komputer wyposażony w 8 rdzeniowy procesor i9 9880H. Wynik czasowy jest średnią arytmetyczną z 10 pomiarów. Każdy pomiar ma 100 iteracji algorytmu. Przeprowadziłem testowe pomiary dla różnej liczby iteracji. Wynik jest następujący:

Wykresy przyspieszenia i efektywności

Na podstawie wyników obok wygenerowałem wykresy przedstawiające przyspieszenie i efektywność w zależności od liczby procesorów dla różnego rozmiaru problemów.

Wnioski

Zgodnie z oczekiwaniami, otrzymana efektywność jest mniejsza niż idealna. Jest to spowodowane narzutem komunikacji. Kolejnym ciekawym zjawiskiem jest to, że przyspieszenie dla 8 procesorów jest mniejsze niż dla 7. Przyczyną takiego stanu rzeczy jest komunikacja oraz fakt, że procesor ogranicza taktowanie dla operacji wielowątkowych - w przeciwieństwie do operacji wykonywanych na jednym rdzeniu, gdzie wykorzystywany jest Turbo Boost. Warto wspomnieć o pewnym interesującym zjawisku, mianowicie najlepsze przyspieszenie osiągnąłem dla najmniejszego problemu. Podejrzewam, że może to być kwestia throttlingu. Pierwszy test jest uruchamiany na chłodnym procesorze, co chwilowo pozwala mu pracować w pełnym zakresie taktowania. Możliwe, że komunikacja nie rośnie liniowo wraz z rozmiarem przesyłanych danych. Nie bez znaczenia jest fakt, że każda iteracja wymaga synchronizacji między wątkami. Oznacza to, że wraz ze wzrostem problemu, rośnie również prawdopodobieństwo anomalii i jeden wątek zagłodzi resztę.